

żyną w górę do przecięcia się z linią kolejową, dalej linią kolei Bydgoskiej do przecięcia się z drogą gminną idącą przez Osno, za wyłączeniem obszaru miasta Aleksandrowa, dalej tą drogą do Ostrowasa, do Brzeźna i Dąbrówki Małej, stąd na północ przez Dąbrówkę Małą i Wielką do gościńca Królewskiego, tymże gościńcem do Niestuszcza, od Niestuszcza zaś północno-zachodnią granicą gminy miejskiej Nieszawy do Wisły; granicą północno-wschodnią stanowi prawy brzeg Wisły od Nowogrodka do punktu, leżącego naprzeciw ujścia Tażyny.

§ 2. Na powyżej określonym terenie ochrony górniczej nie wolno prowadzić bez zezwolenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia Publicznego żadnych robót górniczych wogóle oraz ziemnych powierzchni poniżej 4 metrów od powierzchni i budowy studzien zwykłych głębszych ponad 10 mtr.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

116.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 11 lutego 1923 r.

dotyczące zmian w rozporządzeniach z dnia 20 stycznia i 9 sierpnia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (aust. Dz. U. P. z r. 1907 № 5), art. 365 i 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 169), zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się § 4 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 9 sierpnia 1922 r. dotyczącego zmian rozporządzenia z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 69 poz. 623).

§ 2. § 15 rozporządzenia z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100) otrzymuje brzmienie następujące: „Jeżeli przy ustalaniu ceny wyższej jednostki wagi anizeli oznaczona w taksie, sposobem wskaza-

nym w § 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 9 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 623), cena tej jednostki będzie niższa od istotnej ceny zakupu z dodatkiem 40%, wolno cenę sprzedażną tej jednostki ustalić przez doliczenie 40% do ceny zakupu”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

117.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 12 lutego 1923 r.

w przedmiocie ustanowienia na obszarze górnośląskiej części województwa Śląskiego marki polskiej drugim ustawowym środkiem płatniczym obok marki niemieckiej.

Na podstawie art. 9 i 10 ustawy konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r. zawierającej statut organiczny województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73, poz. 497), i w wykonaniu art. 307 § 4 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej, zawartej w Genewie dn. 15 maja 1922 r. oraz art. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1038) zarządza się w porozumieniu ze Śląską Radą Wojewódzką co następuje:

§ 1. Zobowiązania, opiewające na marki niemieckie, płatne na obszarze górnośląskiej części województwa Śląskiego, powstałe po dniu 31 grudnia 1922 r., mogą być spłacone w markach niemieckich lub w markach polskich według kursu ustalonego w sposób przewidziany w art. 307 § 4 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej z dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 371).

Wybór waluty, w jakiej zobowiązanie ma być spłacone, należy do dłużnika.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

118.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 22 lutego 1923 r.

w sprawie przedłużenia mocy rozporządzenia z dnia 21 października 1922 r. o ulgach celnych.

Na mocy uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 21 października 1922 roku o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 873) przedłuża się aż do nowego zarządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 marca 1923 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

119.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 lutego 1923 r.

w przedmiocie zmiany terminu zamknięcia sprzedaży 8°/_o państwowej pożyczki złotej z r. 1922.

Na podstawie ustawy z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie wypuszczenia 8°/_o państwowej pożyczki złotej z r. 1922 (Dz. U. R. P. № 83 poz. 741) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 stycznia 1923 r. w przedmiocie zmiany terminu zamknięcia sprzedaży 8°/_o państwowej pożyczki złotej z r. 1922 („Monitor Polski” № 5 poz. 5) na dzień 1 marca 1923* r. termin zamknięcia sprzedaży 8°/_o państwowej pożyczki złotej oznacza się na dzień 15 marca 1923 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

120.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 12 lutego 1923 r.

w sprawie opłat za rozpatrywanie obrazów kinematograficznych.

Na zasadzie art. 5 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o widowiskach (Dz. P. P. P. № 14, poz. 177) zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuł 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lutego 1919 r. (Monitor

Polski 1919 r. № 37) w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Za rozpatrywanie obrazów kinematograficznych pobierane są opłaty według taksy poniższej:

- a) za obraz naukowy, pedagogiczny lub przedstawiający zdjęcia z natury i kronikę (przebieg wypadków bieżących)—od każdego metra — 4 mk..
- b) za inne obrazy kinematograficzne — 50 mk. od każdego metra.
- c) za wystawienie legitymacji filmowej pobiera się 5.000 mk.

Obrazy kinematograficzne, zawierające cykl zdjęć pod jednym tytułem, jak naprz. „Wrażenia z podróży” i t. p., uważane są za jeden całkowity obraz. Przejroczła latarni czarnoksięskich nie podlegają opłacie”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 101, poz. 732).

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

121.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 17 lutego 1923 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 13 poz. 140) na miejscowość Suraż w pow. białostockim.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 91) w przedmiocie rozciągnięcia na miasta b. zaboru rosyjskiego dekretu z dn. 4 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. № 13 poz. 140) zarządza się co następuje:

§ 1. Na miejscowość Suraż powiatu białostockiego rozciąga się moc obowiązującą dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. w № 13 poz. 140) jednocześnie uzupełniając wykaz miast, dołączony do tego dekretu jak następuje:

„165 Suraż”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*